

EL MONSTRE I EL XIQUET

El personatge d'aquesta història es diu Óscar i és, ni més ni menys, el típic xiquet que mai vol anar al llit. Quan la seua mare li deia: Óscar, has d'anar a dormir! Ell sempre obeïa però mai amb bona gana.

Un dia li va caure el seu osset de peluix, quan va anar a recollir-lo, mirà davall el llit i quina va ser la seua sorpresa! O millor, el seu espant! Va veure a un monstre. Óscar es va espantar moltíssim però el monstre li va parlar:

- No faig mal als xiquets! Soc un monstre bo! El meu món està en perill! Necessitem la teua ajuda! Per favor escolta'm.

Em dic Coco, soc un monstre bo, podem ser molt bons amics! La bruixa malvada vol que no hi haja xiquets en el món dels monstres i si això és així, anem a desaparèixer. Els xiquets i els monstres som amics, per favor ajuda'm! Sense la vostra imaginació, no podem viure!

Óscar va dir: -val t'ajudaré però amb una condició, com serem bons amics, totes les nits has de vindre a vore'm.

Coco va acceptar i li va dir: tracte fet! Però... no m'has dit el teu nom?

- Hem dic Óscar, va respondre el xiquet.

Els dos amics varen sortir al món dels monstres, després d'una estona caminant van arribar al castell de Mirna (la bruixa). Van cridar varies voltes:

- Mirna!!! Mirna!!!

Després de 3 minuts interminables, va eixir fum del castell i de sobte, una musiqueta impertinent, fins les papallones s'amagaven! Una veu es va escoltar:

- Qui és? Qui camina per la porta del meu castell? Quina rata de cloaca s'atreveix a vindre ací?
- Hola Mirna, em dic Óscar, he escoltat que no vols xiquets al mon dels monstres i el meu amic Coco i jo volem que ens deixes tranquils, què deixes als xiquets en pau!
- Amb quina condició? Va preguntar la bruixa.
- La condició que siga ens dona igual! Nosaltres farem el que faça falta pels xiquets!
- Doncs si és així, et diré tres missions, posaré a prova la vostra valentia! La primera missió es tracta de trobar a qualsevol Butoni e intentar espantar-lo. Avise que tots els Butonis no son iguals de poregosos, així que controla quin Butoni vas a escollir!

Óscar i Coco varen caminar molt de temps pel mon dels monstres buscant sort, quan de repent Coco va recordar:

- Jo també soc un Butoni! Però espantar-me a mi no podràs. Jo no soc res poregós.
- A vore, buuuuuuuuu!!!! El crit va ser tan fort i espantós que Coco va caure de cul. Quin esglai que t'has pegat!

- Bo, no és impossible perquè nosaltres te hem espantat, no hi ha res impossible en aquest món.

Unes hores després:

- Óscar, ja és hora de que tornes al teu món, ahí ja serà molt tard.
- Sí Coco, tens raó. M'alegre que tot estiga bé i no t'oblides del nostre tracte, vas a vindre totes les nits a vorem, veritat?
- Shhhhh,shhhh... Óscar, desperta, vinga que arribes tard a l'escola! Li va despertar sa mare.

Conte contat, els monstres no ens van a espantar!

